

Arif'te Buldum Benliği

– Recep ÇAĐLAR · 03 Temmuz 2009

Dünyaya geldim geleli,
Hep aradım benliđimi,
Kendimi bildim bileli
Hep aradım benliđimi,

Sesli Őiirler dinletti,
Sazıyla sözün inletti,
Arz-ı kürraye ınlattı,
Arifte buldum benliği,

KILIÇKIRAN ve ÖZMENE,
Verdi gardaşım söz mene,
Biz yakıŐalım ÖZMENE,
Arif'te buldum benliği.

ÖNKUZU'ya çokça yandı,
Volkan-lavdı sanki söndü,
Nede davasından döndü,
Arif'te buldum benliği,

Akındaki ÖNKUZU'ydu,
Hep onun iki gözüydü,
Yemini,Őartı,sözüydü,
Arif'te buldum benliği.

YoldaŐı sazı sözüydü,
Yusuf'u iki gözüydü,
Hem dokusu özüydü,
Arif'te buldum benliği.

Bir Velican ki canıydı,
Damarındaki kanıydı,
Sultanı ve de hanıydı,
Arif'te buldum benliği,

Ülkü gülleri kokladı,
Her bir goncayı yokladı,
Kırk senedir de bekledi,
Arif'te buldum kendimi.

Küreyi-arzı çok gezdi,
Servet, varı, yoğu sazdı,
Kimine dediği azdı,
Arif'te buldum benliği.

Alucra'dan çıktı yola,
Samsun'da o düştü dile,
Aldırmadı yağış, yele,
Arifte buldum benliğim.

Hemi Arif hemi Şirin,
Kimse dolduramaz yerin,
Bilgi, iman, inanç derin,
Arifte buldum benliğim.

Çoğu zaman yurt dışında,
Türlü derdi var başında,
İşte tam Altmış yaşında,
Arifte buldum kendimi.

Oğuzsoylum ilham aldım
Ardı sıra baktım kaldım,
Okudum deryaya daldım,
Arifte buldum Kendimi.

10.06.2009
OGUZSOYLUM